

Smlouva

mezi

Českou republikou

a

Švýcarskou konfederací

o sociálním zabezpečení

Prezident České republiky

a

Švýcarská spolková rada,

vedeni přáním upravit vztahy mezi oběma státy v oblasti sociálního zabezpečení,

dohodli se takto:

Oddíl I

Všeobecná ustanovení

Článek 1

(1) Pro účely této smlouvy znamenají výrazy:

- a. "příslušný úřad"
ve vztahu k České republice Ministerstvo práce a sociálních věcí a
ve vztahu ke Švýcarsku Spolkový úřad pro sociální pojištění;
- b. "nositel pojištění"
instituci, které náleží provádění právních předpisů uvedených v článku 2;
- c. "bydliti"
obvykle se zdržovati;
- d. "bydliště"
místo, kde se osoba zdržuje s úmyslem trvalého setrvání;
- e. "doby pojištění"
příspěvkové doby, doby výdělečné činnosti nebo doby bydlení, jakož i jim na roveň
postavené doby, které v souladu s právními předpisy, podle kterých byly získány, jsou
stanoveny nebo uznány jako doby pojištění;
- f. "peněžité dávky", "důchody"
peněžité dávky, důchody, včetně všech příplatků, přídavků a zvýšení;
- g. "uprchlíci"
uprchlíky ve smyslu Úmluvy z 28. července 1951 o právním postavení uprchlíků a
Protokolu z 31. ledna 1967 k této úmluvě;

- h. "osoby bez státní příslušnosti"
osoby bez státní příslušnosti ve smyslu Úmluvy o právním postavení osob bez státní příslušnosti z 28. září 1954;
- i. "rodinní příslušníci a pozůstalí"
rodinní příslušníci a pozůstalí, pokud svá práva odvozují od státních občanů smluvních států, uprchlíků nebo osob bez státní příslušnosti.

(2) Ostatní výrazy v této smlouvě mají význam, který jim v každém smluvním státě náleží podle jeho právních předpisů.

Článek 2

(1) Tato smlouva se vztahuje:

A. ve Švýcarsku

- a. na Spolkový zákon o nemocenském pojištění;
- b. na Spolkový zákon o pojištění starobním a pozůstalých;
- c. na Spolkový zákon o invalidním pojištění;

B. v České republice

- a. na právní předpisy o nemocenském pojištění;
- b. na právní předpisy o sociálním zabezpečení.

(2) Tato smlouva se vztahuje na všechny právní předpisy, které zahrnují, mění nebo doplňují právní předpisy uvedené v odstavci 1.

(3) Smlouva se však vztahuje:

- a. na právní předpisy o novém odvětví sociálního zabezpečení, jen bude-li to dohodnuto mezi smluvními státy;

- b. na právní předpisy, které rozšiřují stávající systém na nové kategorie osob, jen když smluvní stát mění své právní předpisy během šesti měsíců od úředního uveřejnění uvedeného právního předpisu neodevzdá druhému smluvnímu státu opačné prohlášení.

Článek 3

Tato smlouva se vztahuje:

- a. na státní občany smluvních států, jakož i na jejich rodinné příslušníky a pozůstalé;
- b. při bydlišti na území jednoho smluvního státu na uprchlíky a osoby bez státní příslušnosti, jakož i na jejich rodinné příslušníky a pozůstalé; jestliže existují příznivější vnitrostátní právní předpisy, použijí se tyto;
- c. pokud jde o článek 7 odstavce 1 až 3, článek 8 odstavce 3 a 4, článek 9 odstavec 2 a články 10 až 13, jakož i oddíl IV a V také na všechny jiné osoby než jsou ty uvedené pod písmeny a. a b.;
- d. pokud jde o článek 16 písmeno c) také na státní občany Slovenské republiky.

Článek 4

(1) S výhradou odchylných ustanovení této smlouvy jsou státní občané jednoho smluvního státu, jakož i jejich rodinní příslušníci a pozůstalí, ve svých právech a povinnostech plynoucích z právních předpisů druhého smluvního státu, postaveni na roveň státním občanům tohoto smluvního státu, popřípadě jejich rodinným příslušníkům a pozůstalým.

(2) Odstavec 1 neplatí ve vztahu ke švýcarským právním předpisům o

- a. dobrovolném pojištění starobním a pozůstalých švýcarských státních občanů usazených v cizině, stejně tak jako o dávkách sociální péče pro švýcarské státní občany v zahraničí;

- b. starobním pojištění, pojištění pozůstalých a invalidním pojištění švýcarských státních občanů, kteří jsou činní v zahraničí ve službách Švýcarské konfederace nebo institucí určených Spolkovou radou.

Článek 5

(1) Pokud tato smlouva nestanoví jinak, obdrží osoby vyjmenované v článku 3 písmeno a. a b., které mohou požadovat peněžité dávky podle právních předpisů uvedených v článku 2 odstavec 1 písmeno A, malé písmeno b. a c., jakož i písmeno B, tyto dávky, pokud bydlí na území jednoho smluvního státu.

(2) Řádné důchody ze švýcarského invalidního pojištění pro pojištěnce, kteří jsou méně než poloinvalidní, jakož i mimořádné důchody a odškodnění pro bezmocnost ze švýcarského starobního pojištění, pojištění pozůstalých a invalidního pojištění, se poskytují jen při bydlišti ve Švýcarsku.

(3) Peněžité dávky podle právních předpisů jednoho ze smluvních států uvedených v článku 2 odstavec 1 písmeno A malé písmeno b. a c., jakož i písmeno B, se poskytují státním občanům druhého smluvního státu bydlícím ve třetím státě, jakož i jejich rodinným příslušníkům a pozůstalým, za stejných podmínek a ve stejném rozsahu jako vlastním státním občanům nebo jejich rodinným příslušníkům a pozůstalým, kteří bydlí v tomto třetím státě.

Oddíl II

Používání právních předpisů

Článek 6

S výhradou článků 7 až 10, řídí se pojišťovací povinnost osob uvedených v článku 3 právními předpisy smluvního státu, na jehož území tyto osoby vykonávají výdělečnou činnost.

Článek 7

(1) Zaměstnanci u zaměstnavatele se sídlem na území jednoho smluvního státu, kteří jsou vysláni přechodně k výkonu práce na území druhého smluvního státu, zůstávají během prvních 24 měsíců podřízeni právním předpisům smluvního státu, na jehož území má zaměstnavatel své sídlo. Přesáhne-li doba vyslání tuto lhůtu, lze toto podřízení právním předpisům prvního smluvního státu zachovat po dobu, na níž se příslušné úřady obou smluvních států dohodnou.

(2) Zaměstnanci dopravní společnosti se sídlem na území jednoho smluvního státu, kteří vykonávají pracovní činnost na území obou smluvních států, podléhají právním předpisům toho smluvního státu, na jehož území má zaměstnavatel své sídlo tak, jako by byli zaměstnáni jen tam. Mají-li však takové osoby bydliště na území druhého smluvního státu nebo jsou-li tam trvale zaměstnáni u pobočky nebo stálého zastoupení uvedeného zaměstnavatele, pak podléhají právním předpisům tohoto smluvního státu.

(3) Zaměstnanci veřejných služeb, kteří jsou vysíláni jedním smluvním státem na území druhého smluvního státu, podléhají právním předpisům vysílajícího smluvního státu.

(4) Státní občané smluvních států, kteří náležejí k posádce námořní lodi, která pluje pod vlajkou jednoho smluvního státu, jsou pojištěni podle právních předpisů tohoto smluvního státu.

Článek 8

(1) Státní občané jednoho smluvního státu, kteří jsou činní jako členové diplomatického nebo konzulárního zastoupení tohoto státu na území druhého smluvního státu, podléhají právním předpisům prvního smluvního státu.

(2) Státní občané jednoho smluvního státu, kteří jsou na území druhého smluvního státu přijati k výkonu služby u diplomatického nebo konzulárního zastoupení prvního smluvního státu, jsou pojištěni podle právních předpisů druhého smluvního státu. Do tří měsíců po zahájení svého

zaměstnání nebo po nabytí platnosti této smlouvy si mohou zvolit používání právních předpisů prvního smluvního státu.

(3) Odstavec 2 platí obdobně pro:

- a. státní občany třetího státu, kteří jsou zaměstnání u diplomatického nebo konzulárního zastoupení jednoho státu na území druhého smluvního státu.
- b. státní občany jednoho smluvního státu a státní občany třetích států, kteří jsou zaměstnání na území druhého smluvního státu v osobních službách státních občanů prvního smluvního státu uvedených v odstavcích 1 a 2.

(4) Zaměstnává-li diplomatické nebo konzulární zastoupení jednoho smluvního státu na území druhého smluvního státu osoby, které jsou pojištěny podle právních předpisů tohoto smluvního státu, pak musí plnit všeobecné povinnosti uložené zaměstnavatelům právními předpisy tohoto smluvního státu. Stejná povinnost platí i pro státní občany uvedené v odstavci 1 nebo 2, zaměstnávají-li osoby ve smyslu předchozí věty.

(5) Odstavce 1 až 4 neplatí pro honorární členy konzulárních úřadů a jejich úředníky.

Článek 9

(1) Státní občané jednoho smluvního státu, kteří jsou zaměstnání na území druhého smluvního státu ve službách diplomatického nebo konzulárního zastoupení třetího státu a nejsou pojištěni ani v tomto státě, ani ve svém domovském státě, budou pojištěni podle právních předpisů druhého smluvního státu.

(2) Odstavec 1 platí v oblasti švýcarského starobního, pozůstalostního a invalidního pojištění také pro manžele a děti osob uvedených v odstavci 1, které se s nimi zdržují ve Švýcarsku, pokud nejsou již pojištěni podle svých vnitrostátních právních předpisů.

Článek 10

V zájmu pojištěnce mohou příslušné úřady obou smluvních států po vzájemné dohodě sjednat výjimky z článků 6 až 8.

Článek 11

(1) Zůstane-li osoba podle článku 7, 8 nebo 10 během výkonu své výdělečné činnosti v jednom smluvním státě podřízena právním předpisům druhého smluvního státu, platí totéž pro manželku a děti, které se s touto osobou zdržují na území prvního smluvního státu, pokud samy nevykonávají činnost zakládající účast na pojištění v tomto státě.

(2) Pokud podle odstavce 1 platí pro manželku a děti švýcarské právní předpisy, jsou pojištěny v pojištění starobním, invalidním a pozůstalých.

Oddíl III

Zvláštní ustanovení

První kapitola: Nemoc a mateřství

Článek 12

(1) Pojistí-li se osoba, která změní místo, kde bydlí nebo výdělečnou činnost z České republiky do Švýcarska, během tří měsíců od vystoupení z českého nemocenského pojištění u švýcarské nemocenské pokladny pro peněžité dávky nemocenského pojištění, pak se pro získání nároku na dávky započítávají doby pojištění získané v nemocenském pojištění České republiky.

(2) Pokud jde o dávky v případě mateřství, doby pojištění podle odstavce 1 se započítávají pouze když pojištěnec přísluší po dobu tří měsíců k některé švýcarské nemocenské pokladně.

Článek 13

K získání nároku na dávku z českého nemocenského pojištění se započítávají doby pojištění získané v rámci švýcarského nemocenského pojištění.

Druhá kapitola: stáří, úmrtí a invalidita

A: Používání švýcarských právních předpisů

Článek 14

(1) Státní občané České republiky a jejich pozůstalí mají nárok na řádné důchody a odškodnění pro bezmocnost ze švýcarského starobního pojištění a pojištění pozůstalých za stejných podmínek jako švýcarští státní občané a jejich pozůstalí; odstavce 2 - 4 zůstávají zachovány.

(2) Mají-li státní občané České republiky nebo jejich pozůstalí, kteří nebydlí ve Švýcarsku, nárok na řádný poměrný důchod ze švýcarského starobního pojištění a pojištění pozůstalých, který činí nejvýše 10 procent odpovídajícího řádného plného důchodu, pak se jim poskytne namísto poměrného důchodu jednorázové vyrovnání ve výši hodnoty důchodu. Opustí-li státní občané České republiky nebo jejich pozůstalí, kteří takový poměrný důchod pobírali, definitivně Švýcarsko, poskytne se jim rovněž příslušné vyrovnání, které odpovídá hodnotě důchodu v době vycestování.

(3) Činí-li řádný poměrný důchod více než 10 procent, ale nejvýše 20 procent odpovídajícího řádného plného důchodu, pak státní občané České republiky nebo jejich pozůstalí, kteří nebydlí ve Švýcarsku nebo ho definitivně opustí, mohou volit mezi přiznáním

důchodu nebo vyrovnáním. Tuto volbu je třeba učinit v průběhu řízení o přiznání důchodu, jestliže se oprávněné osoby v době vzniku pojistného případu zdržují mimo Švýcarsko, nebo při opuštění země, jestliže ve Švýcarsku již důchod pobíraly.

(4) Po vyplacení jednorázového vyrovnání ze švýcarského pojištění nemohou být proti tomuto pojištění uplatňovány žádné nároky z příspěvků zaplacených do té doby.

Článek 15

(1) Státní občané České republiky, kteří bezprostředně před vznikem invalidity podléhali příspěvkové povinnosti ve švýcarském starobním pojištění, pojištění pozůstalých a invalidním pojištění, obdrží dávky poskytované z této účasti na pojištění, pokud se zdržují ve Švýcarsku. Článek 16, písmeno a. platí obdobně.

(2) Státní občané České republiky, kteří při vzniku invalidity nepodléhali příspěvkové povinnosti švýcarského starobního, pozůstalých a invalidního pojištění, ale jsou v něm pojištěni, obdrží prostředky poskytované z této účasti, pokud ve Švýcarsku mají bydliště, jestliže bezprostředně před vznikem invalidity nepřetržitě během nejméně jednoho roku ve Švýcarsku bydleli. Nezletilým dětem přísluší nárok na takové dávky, jestliže ve Švýcarsku bydlí a tam se bu_ invalidní narodily, nebo tam od narození nepřetržitě bydlely.

(3) Bydlení ve Švýcarsku ve smyslu odstavce 2 je u státních občanů České republiky bydlících ve Švýcarsku nepřetržitě, pokud neopustili Švýcarsko na dobu přesahující 3 měsíce.

(4) Děti, které se narodily invalidní v České republice a jejichž matka se v České republice zdržovala před jejich narozením celkem nejvýše dva měsíce, jsou postaveny na roveň invalidním dětem narozeným ve Švýcarsku. Švýcarské invalidní pojištění přebírá v případě narození postiženého dítěte náklady vzniklé během prvních tří měsíců po jeho narození až do rozsahu, ve kterém by musely být takové dávky poskytovány ve Švýcarsku.

(5) Odstavec 4 se obdobně použije na děti narozené mimo smluvní státy; švýcarské invalidní pojištění přebírá v tomto případě náklady na dávky ve třetím státě, avšak jen tehdy, jestliže tam v důsledku zdravotního stavu dítěte musí být naléhavě poskytnuty.

Článek 16

Pro získání nároku na řádné důchody podle švýcarských právních předpisů o invalidním pojištění se považují za pojištěnce ve smyslu těchto předpisů také:

- a. Státní občané České republiky, kteří museli ukončit svou výdělečnou činnost ve Švýcarsku v důsledku úrazu nebo nemoci a jejichž invalidita v této zemi byla zjištěna ve lhůtě jednoho roku od doby přerušení práce s následnou invaliditou; musí nadále platit příspěvky na pojištění starobní, pozůstalých a invalidní, jako by měli bydliště ve Švýcarsku;
- b. Státní občané České republiky, kteří po zanechání své výdělečné činnosti dostávají prostředky ze švýcarského invalidního pojištění; podléhají příspěvkové povinnosti ve švýcarském pojištění starobním, pozůstalých a invalidním;
- c. Státní občané České republiky, na které nelze použít ustanovení písmene a. a b., a kteří v době pojistné události
 - aa. jsou pojištěni v českém důchodovém pojištění, nebo
 - bb. v českém zdravotním pojištění, nebo
 - cc. pobírají invalidní, nebo starobní důchod podle českých právních předpisů, nebo na ně mají nárok.

Článek 17

Článek 14, odstavce 2 až 4 se vztahují i na řádné důchody švýcarského invalidního pojištění, pokud osoba oprávněná k pobírání dávky dovršila věku 55 let a pokud se u ní nepředpokládá další kontrola invalidity.

Článek 18

(1) Státní občané České republiky mají nárok na mimořádné důchody ze švýcarského pojištění starobního, pozůstalých a invalidního za stejných podmínek jako švýcarští státní občané, pokud bezprostředně před dobou, od které je důchod požadován

- a. nejméně deset let v případě starobního důchodu,
- b. nejméně pět let v případě invalidního důchodu, důchodu pozůstalých nebo jiné dávky nahrazující starobní důchod

nepřetržitě bydleli ve Švýcarsku.

(2) Délka pobytu ve smyslu odstavce 1 platí za nepřerušenu, jestliže nebude Švýcarsko opuštěno po dobu přesahující tři měsíce v kalendářním roce. Ve výjimečných případech může být tříměsíční lhůta prodloužena. Do doby pobytu se nezapočítávají doby bydlení státních občanů České republiky ve Švýcarsku, během nichž byli osvobozeni od pojistné povinnosti ve švýcarském pojištění starobním, pozůstalých a v invalidním.

(3) Zpětná úhrada příspěvků zaplacených švýcarské pojišťovně pro starobní pojištění a pojištění pozůstalých před vstupem této smlouvy v platnost a jednorázové vyrovnání poskytované podle článku 14, odstavce 2 až 4 a podle článku 17, nevylučují poskytnutí mimořádných důchodů podle odstavce 1. V těchto případech budou však zpětně uhrazené příspěvky a jednorázová vyrovnání zúčtovány s případně poskytnutými důchody.

B. Používání českých právních předpisů

Článek 19

Jsou-li podle českých právních předpisů splněny podmínky nároku na dávku i bez přihlídnutí ke švýcarským dobám pojištění, stanoví český nositel pojištění dávku výlučně na základě dob pojištění získaných podle českých právních předpisů.

Článek 20

Pokud nárok na dávku podle českých právních předpisů může vzniknout pouze s přihlédnutím ke švýcarským dobám pojištění, berou se tyto doby v úvahu pouze v nezbytném rozsahu tak, jako by se jednalo o doby získané podle českých právních předpisů, přičemž platí následující:

- a. Dávky, jejichž výše závisí na délce pojištění, se stanoví výhradně v rozsahu odpovídajícím dobám pojištění získaným podle českých právních předpisů.
- b. Dávky nebo části dávek, jejichž výše není závislá na délce pojištění, se stanoví v poměru dob získaných výlučně podle českých právních předpisů ke 30 letům pojištění, nejvýše však do výše plné dávky; to neplatí pro dávky nebo části dávek poskytované k zajištění minimálního příjmu.
- c. Doby přičítané k dobám pojištění po vzniku invalidity pro stanovení dávek podmíněných dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a dávek pozůstalých se hodnotí v poměru dob pojištění získaných výlučně podle českých právních předpisů ke dvěma třetinám dob, které uplynuly mezi 16. rokem věku dotyčné osoby a vznikem invalidity či úmrtím, nejvýše však do plného dopočtu.

Článek 21

(1) Nedosahuje-li doba pojištění získaná podle českých právních předpisů dvanácti měsíců a nevznikne-li na jejím základě nárok na dávku, dávka se nepřizná.

(2) Při valorizaci důchodů přiznaných s přihlédnutím ke švýcarským dobám pojištění o pevnou jednotnou částku se zvýšení upraví v poměru uvedeném v článku 20 písmeno b.

(3) Pro stanovení vyměřovacího základu pro výpočet dávek podle českých právních předpisů se doby pojištění získané podle švýcarských právních předpisů v rozhodném období vylučují.

(4) Podmínkou pro vznik nároku na plný invalidní důchod osobám, které pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav vzniklý před dosažením 18 let věku nemohly být účastny pojištění, je trvalý pobyt na území České republiky.

Oddíl IV

Různá ustanovení

Článek 22

Příslušné úřady:

- a. dohodnou pro používání této smlouvy nutné prováděcí předpisy;
- b. informují se vzájemně o změnách svých právních předpisů;
- c. označí styčná místa k ulehčení styku mezi nositeli pojištění obou smluvních států;
- d. informují se vzájemně o všech opatřeních, která byla přijata pro provádění této smlouvy.

Článek 23

(1) Úřady, nositelé pojištění a soudy smluvních států si poskytují navzájem takovou pomoc při provádění této smlouvy, jako by se jednalo o používání jejich vlastních právních předpisů. Pomoc je s výjimkou lékařských vyšetření bezplatná.

(2) Pro posouzení stupně invalidity nebo zdravotního stavu mohou nositelé pojištění každého smluvního státu přihlídnout ke zprávám a lékařským posudkům zaslaným nositeli pojištění druhého smluvního státu. Mají právo nechat pojištěnou osobu vyšetřit lékařem podle své volby.

Článek 24

(1) Osvobození nebo snížení správních poplatků stanovená právními předpisy jednoho smluvního státu pro listiny a jiné doklady, které se podle těchto právních předpisů předkládají, platí také pro obdobné listiny a jiné doklady, které se předkládají podle právních předpisů druhého smluvního státu.

(2) Úřady a nositelé pojištění obou smluvních států upustí u listin a jiných dokladů předkládaných při provádění této smlouvy od jejich ověřování diplomatickými nebo konzulárními úřady.

Článek 25

(1) Úřady, nositelé pojištění a soudy jednoho smluvního státu nesmějí odmítnout podání nebo jiné písemnosti z jazykových důvodů, jestliže jsou sepsány v úředním jazyce druhého smluvního státu nebo v jazyce anglickém.

(2) Při provádění této smlouvy mohou úřady, nositelé pojištění a soudy smluvních států navzájem a se zúčastněnými osobami nebo jejich zástupci přímo jednat v jejich úředních jazycích nebo v jazyce anglickém.

Článek 26

Žádosti, prohlášení a opravné prostředky, které mají být podány podle právních předpisů jednoho smluvního státu v určité lhůtě správnímu orgánu, soudu nebo nositeli pojištění tohoto smluvního státu, platí za podané ve lhůtě, jestliže během stejné lhůty byly podány u odpovídajícího orgánu, soudu nebo nositele pojištění druhého smluvního státu. V takových případech poznamená toto místo datum doručení na podané písemnosti a zašle ji příslušnému místu prvního smluvního státu.

Článek 27

(1) Nositelé pojištění, kteří podle této smlouvy mají poskytovat dávky, zprošťují se své povinnosti platbou v měně svého státu.

(2) Má-li nositel pojištění jednoho smluvního státu provádět platby nositeli pojištění druhého smluvního státu, pak se poskytnou ve měně druhého smluvního státu.

(3) Jestliže jeden smluvní stát omezí devizový styk, učiní smluvní státy neprodleně opatření, aby zajistily poukazy vzájemně dlužných částek podle ustanovení této smlouvy.

(4) Státní občané jednoho smluvního státu, kteří se zdržují na území druhého smluvního státu, mají neomezenou možnost dobrovolného pojištění podle právních předpisů o pojištění starobním, pozůstalých a invalidním svého domovského státu, zvláště také pokud jde o placení příspěvků na toto pojištění, jakož i možnost z něho získat důchody.

Článek 28

(1) Má-li osoba, které přísluší podle právních předpisů jednoho ze smluvních států dávky za škodu, která vznikla na území druhého smluvního státu, podle jeho právních předpisů, nárok na náhradu škody proti třetí osobě, pak platí:

- a. nárok na náhradu škody přechází na nositele pojištění prvního smluvního státu povinného k poskytování dávek podle právních předpisů pro něj platných;
- b. druhý smluvní stát uzná tento přechod.

(2) Mají-li nositelé pojištění obou smluvních států při použití odstavce 1 nárok na náhradu na základě téhož případu nastalé škody, jsou pak spoluvěřiteli. Ve vnitřním vztahu jsou povinny k dílčímu vyrovnání v poměru podle dávek, které mají nést.

Článek 29

(1) Spory, které vzniknou při provádění této smlouvy, budou řešeny příslušnými úřady smluvních států vzájemnou dohodou.

(2) Nebude-li možno dosáhnout touto cestou dohody, bude sporný případ předložen rozhodčí komisi, která rozhodne ve smyslu a duchu této smlouvy. Její složení a postup stanoví dohodou příslušné úřady smluvních států.

Oddíl V

Přechodná a závěrečná ustanovení

Článek 30

(1) Tato smlouva se vztahuje také na pojistné případy, které nastaly před jejím vstupem v platnost.

(2) Tato smlouva nezakládá žádné nároky na dávky za doby před jejím vstupem v platnost.

(3) Pro stanovení nároku na dávku podle této smlouvy se přihlédne také k dobám pojištění, které byly získány před vstupem v platnost této smlouvy.

(4) Tato smlouva se nedotýká nároků, které byly uspokojeny vyrovnáním nebo vrácením příspěvků.

Článek 31

(1) Dřívější rozhodnutí nebrání používání této smlouvy.

(2) Nároky osob, jejichž dávky byly vyměřeny před vstupem v platnost této smlouvy, budou na žádost znovu vyměřeny podle této smlouvy. K novému vyměření může dojít také z moci úřední. Nové vyměření nesmí v žádném případě vést ke snížení dosavadních nároků oprávněných osob.

(3) Nároky na dávky ze švýcarského pojištění starobního, pozůstalých a invalidního, které byly získány státními občany České republiky nebo jejich pozůstalými jako uprchlíky nebo osobami bez státní příslušnosti, případně pozůstalými po nich, zůstávají zachovány; článek 5 se používá i v těchto případech.

Článek 32

Pro nároky, které jsou podle článku 31 odstavce 2 uplatněny na základě dřívějších pojistných případů, počínají lhůty k jejich uplatnění, jakož i promlčecí lhůty podle právních předpisů smluvních států, běžet nejdříve od doby vstupu této smlouvy v platnost.

Článek 33

(1) Tato smlouva podléhá ratifikaci; ratifikační listiny budou vyměněny co nejdříve v Praze.

(2) Smlouva vstoupí v platnost prvním dnem druhého měsíce následujícího po výměně ratifikačních listin.

Článek 34

(1) Tato smlouva se sjednává na dobu jednoho roku a bude dále automaticky prodlužována vždy na další rok, pokud jí jeden smluvní stát písemně nevypoví nejpozději tři měsíce před uplynutím její platnosti.

(2) Bude-li tato smlouva vypovězena, zůstanou získané nároky na dávky zachovány. Čekací doby získané na základě jejích ustanovení budou řešeny vzájemnou dohodou.

Na důkaz toho podepsali zmocněnci smluvních států tuto smlouvu a opatřili ji pečeti.

Dáno v Ženevě dne 10. června 1996 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Jindřich Vodička, v.r.
Za Českou republiku

Verena Brombacher, v.r.
Za Švýcarskou konfederaci